

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCC1.

Parisiis, 1644

Epistola Osii, Quam secundo ad subscribendum sollicitatus, scripsit ad
Constantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO
CHRISTI
355.

Constantini internecionem, sed beatæ memoriæ Constantem minorem natu fratrem nunquam cessauit ad inimicitias nobiscum suscipiendas incitare: quod sane factum fuisset, nisi nos æquiore animo & incitantis bilem tulissemus. Quare præclaram illam victoriam de Magnentio & Siluano partam non tanti facerem, quanti istius ab ecclesiasticarum rerum administratione abdicationem.

Liberius: Noli per episcopos tuas vlcisci inimicitias: Detegit Constantii animi prauum affectum. nam virorum ecclesiasticorum manus sanctificationi vacare debent. Quapropter, si placet, iube episcopos ad proprias sedes restitui. Atque si videantur cum eo, qui etiam iam rectam veramque fidem in Nicæno Concilio expositam tuetur, consentire; tum in vnum conuenientes, paci orbis terræ prouideant: perficiantque vt non compertum sit aliquando, hominem, qui non deliquerit, damnatum esse. *Constantius*: Vnum est quod queritur: volo vt tu ecclesiarum communionem amplectaris, & deinde Romam redeas. Proinde consule paci, subscribe, vt Romam reuertaris. *Liberius*: Iam fratres, qui Romæ sunt, valere iussi. Nam leges ecclesiasticas obseruare, pluris faciendum censeo, quam Romæ habere domicilium. *Constantius*: Itaque trium dierum spatium tibi ad deliberandum concedimus, vtrum subscribere volueris, & ita Romam redire: an tecum constitueris, quem ad locum transferri placeat. *Liberius*: Spatium trium dierum, aut mensium, rationem non mutat: quare mitte me quo lubet. *Constantius*: Post biduum cum iudicium actum fuerit de Liberio, si consilium non mutet, exulet velim vsque Beroeam Thraciæ.

EPISTOLA OSII,

Quam secundo ad subscribendum sollicitatus, scripsit ad Constantium.

Osius Constantio imperatori S. P. D.

EGO confessionis munus expleui, primum cum persecutio moueretur ab auo tuo Maximiano. Quod si tu quoque persecutionem moues; etiam nunc ad quiduis Exrat apud Athanas. epist. ad solitar. vitam agent.

Y iij

potius sustinendum paratus sum, quam vt effundam innocentem sanguinem, & veritatem prodam. Teque nequaquam probo talia scribentem, & istiusmodi minas denuntiantem. Desinas igitur istiusmodi scribere, neque sentias cum Ario, neque audias orientales, neque Vrsacio & Valenti fidem habeas: quæ enim illi dicunt, non ob Athanasium, sed ob suam hæresin dicunt. Mihi crede, qui tuus auus ætate esse possem. Fuit ipse in Sardicensi Concilio, cum tu, tuusque frater B. Constans nos omnes eo conuocabat: ipseque vltro Athanasii inimicos prouocauit, cum ad ecclesiam, vbi ego commorabar, aduenissent, vt si quid contra eum haberent, ederent: promissique eis securitatem, neque quidquam aliud expectarent, quam rectum in omnibus iudicium; idque non semel, sed bis feci. Quod si nollent rem ab vniuersa Synodo disceptari; saltem me iudice vterentur: promissique etiam, nos Athanasium, si in noxa reperiretur, omnibus modis eiekturos esse. Quod si innocens deprehendatur, & vos ostenderit calumniatores, & æque illum recusaeritis: ego illi persuadebo, vt mecum in Hispanias veniat. Athanasius autem his conditionibus obtemperauit, nihil contra oblocutus: illi vero ad omnia æque diffidentes recesserunt.

Ofius defendit Athanasium.

Athanasius deinde tuis literis accersitus venit in castra tua, omnesque inimicos suos, qui Antiochiæ præsto erant, sigillatim accersiri iussit, vt aut redarguerent, aut redarguerentur, & aut se præsentem commonstrarent ea fecisse, quæ obiecerant; aut ne absentem calumniarentur. Sed ne te quidem hæc ipsis denuntiantem sustinuerunt, minime istiusmodi condiciones admittentes. Cur igitur nunc audis obtrectatores eius? Aut cur toleras Valentis & Vrsacii criminatores, pœnitentia & scripto confessos se calumniam fecisse? Confessi enim sunt suam sycophantiam, non vi adacti, vt ipsi causantur, cum nulli ibi milites incumberent, & tuus frater nesciret. Nihil enim tale sub ipso agebatur, qualia nunc fiunt: sed illi vltro Romam venerunt, & coram episcopo presbyterisque ibi præsentibus confessionem suam scripto ediderunt, cum prius pacatas literas & amicas ad Athanasium dedissent. Quod si iis libet vim causari, idque pro malo

ANNO
CHRISTI
335.

ANNO
CHRISTI
335.

ANNO
CHRISTI
355.

habent, nec a te probatur: omitte igitur & tu violentiam tuam, nec literas scribe, nec Comites mitte, sed relegatos exiliis libera: ne te de vi querente, maiorem vim illi sub tuo nomine exerceant. Quid enim tale a Constante actum est? aut quis ibi episcopus relegatus? aut quando iudiciis ecclesiasticis interfuit? aut quis ipsius palatinus vim adhibuit vt contra aliquem subscriptio fieret? vt idem Valens cum suis aliquid colligat, habeatque quod obiiciat.

Desine, quaeso, & memineris te mortalem esse; reformida diem iudicii; serua te in illam diem purum; ne te misceas ecclesiasticis, neque nobis hoc in genere praecipere, sed potius ea a nobis disce. Tibi Deus imperium commisit; nobis quae sunt ecclesiae concredidit. Et quemadmodum qui tuum imperium malignis oculis carpit, contradicit ordinationi diuinae: ita & tu caue, ne, quae sunt ecclesiae, ad te trahens, magno crimini obnoxius fias. *Date* (scriptum est) *quae sunt Caesaris, Caesari; & quae sunt Dei Deo.* Neque enim fas est nobis, in terris imperium tenere: neque tu thymiamatum & sacrorum potestatem habes, imperator. Haec quidem ob curam tuae salutis scribo: & de iis quae in epistolis scribis, hanc meam sententiam accipe. Ego neque Arianis assideo, neque suffragor, sed eorum haeresin anathemate damno: neque in Athanasium accusationibus subscribo; quem nos, & Romana ecclesia, & vniuersa Synodus innocentem pronuntiauit. Nam & tu quoque cum rem cognitam perspetamque haberes, Athanasium accersuisti; fecisti que ei copiam, vt cum honore in patriam & in ecclesiam reuerteretur. Quae igitur causa est tantae huius mutationis, cum iidem inimici eius sint, qui antea fuerunt? & quae nunc susurrant, nihil eorum, cum ille praesens esset, hiscere audebant; sed ea, antequam accerseres Athanasium, obmurmurabant: quo tempore a me conuenti (quemadmodum superius dixi) vt ederent criminum documenta, nihil in medium adducere potuerunt: nam si quidquam potuissent, non ita turpiter aufugissent. Quis te igitur induxit, vt post tantum temporis, tuarum literarum & sermonum obliuiscereris? Inhibeto, quaeso, neque aures praebes malis hominibus, neque ob mutuas inuicem

Offi con-
stans & pia
admonitio.Math. 22.
Luc. 20.

cum illis gratificationes te ipsum reum facias. Quæ enim eis indulleris, de illis in iudicio solus cogeris causam reddere: isti suum inimicum per te satagunt iniuria afficere, teque volunt ministrum suæ malitiæ esse, vt per te detestabilem hæresim in ecclesia seminent. Non est prudentis, in gratiam alienæ libidinis seipsum in periculum certum conicere. Desine, quæso, & ausculta mihi, Constanti: hoc enim decet & me scribere, & te non vilipendere.

ANNO
CHRISTI
335.

CONCILIVM BITERRENSE

ANNO
CHRISTI
336.

SVB LIBERIO PAPA.

De quo Hilarius Pictauorum episcopus Saturnini Arelatensis dolo in exilium actus est, anno Christi cccclvi. Liberii papæ v. Constantii Aug. xx. in Gallia iv.

SYNODI *Biterrensis post Arelatensem meminit, vt dictum est, Sulpitius Seuerus. In hac cum hæresim Arianam ingerere pararet Saturninus episcopus Arelatensis, fidei periculum præuidens Hilarius, episcopis qui ad Synodum conuenerant, hæreseos cognitionem obtulit, vt cauerent, ingerendæque blasphemiae patronos denuntiauit. sed frustra, vt ipsemet narrat in libro aduersus Constantium: Quibus postea, inquit, Gallicanis nimirum episcopis, per factionem eorum pseudoapostolorum ad Biterrensem Synodum compulsis, cognitionem huius hæreseos obtuli. Sed hi timentes publicæ conscientiae, audire ingesta a me noluerunt: putantes se innocentiam suam Christo posse mentiri, si volentes nescirent quod gesturi postmodum essent scientes. Et in libro de Synodis. Mansit namque, atque etiam nunc permanet, post Synodi Biterrensis professionem, in qua patronos huius hæreseos ingerendæ quibusdam vobis testibus denuntiaueram, innocens, inuiolataque religio. Ea re commotus in Hilarium Saturninus, & quia is iam ante post Paulini, aliorumque exilium, a Saturnini & sociorum se communionem separauerat, aduersantem conatibus suis non ferens, egit, circumuento falsis Synodi nuntiis Constantio, vt Hilarius in exilium pelleretur. Quod Hilarius item ipse docet in eodem libro de Synodis: Vos compar-*
ticipes